

Збірник наукових праць

3. Карминский А.С., Карминский А. М. Нестеров. П.В. Информатизация бизнеса. / Под ред. А.М. Карминского – М.: Финансы и статистика, 2004. – 624 с.
4. Гранберг А.с., Король И.А. Информационный менеджмент: учеб. пособие. – М.: ЮНИ ТИ ДАНА, 2003. – 512 с.
5. Тимченко О.К. Факторы инновационного развития Украины [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://be5.biz/ekonomika1/r2012/1102.htm>.
6. Нельсон Р., Унтер С. Эволюционная теория экономических изменений. – М.: Дело, 2002. – 234 с.
7. Бобик В.М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблік рилейшнз: монографія. – К.: МАУП, 2005. – 440 с.
8. Маренков, Н.Л. Инноватика: учеб. пособие / Н.Л. Маренков. – М.: КомКнига, 2005. – 194 с.
9. Отчет по глобальному индексу развития информационно-коммуникационных технологий (IDI) [Электронный ресурс] – Режим доступа: http://www.mtic.gov.md/img/news/2010/03/indicele_IDI_2009_ru.pdf

УДК 519.95

О.В. Веренич, Т.П. Подчасова

Проблеми трансформаційної економіки в Україні.

У статті проаналізовано проблеми світової трансформаційної економіки та специфіки трансформаційних перетворень в Україні. Розглянуто перспективність побудови сучасних інформаційних технологій управління економічними об'єктами на базі використання ідей ієрархічного підходу, та економіко-математичного моделювання. Суттєву увагу приділено питанням розвитку сучасних форм організації виробничих

Збірник наукових праць

процесів та проблемам міжрівневої координації у ієрархічних структурах управління.

Ключові слова: *трансформаційна економіка, віртуальні підприємства, ієрархічний підхід, економіко-математичне моделювання.*

В статье проанализированы проблемы мировой трансформационной экономики и специфики трансформационных преобразований в Украине. Рассмотрены перспективность построения современных информационных технологий управления экономическими объектами на базе использования идей иерархического подхода, и экономико-математического моделирования. Существенное внимание уделено вопросам развития современных форм организации производственных процессов и проблемам межуровневого координации в иерархических структурах управления.

Ключевые слова: *трансформационная экономика, виртуальные предприятия, иерархический подход, экономико-математическое моделирование*

This article presents the analysis world economics problems and specific Ukrainian's transformations. Future trends of creating modern information management's technology for economic objects which based on hierarchical approaches, and wide using economy-mathematic modelling are discussed. Great attention is touches for modern's form business enterprise's evolution and interlevel coordination problems in hierarchical multilevel control systems.

Keywords: *transformational economy, virtual enterprises, hierarchical approaches, economy-mathematic modelling.*

Актуальність. Поступово розвиваючись, сучасна економіка України, переходить до неминучих якісних змін, що приводить до принципової трансформації структури,

природи і форм економічної взаємодії. Економічна трансформація - це не обмежений в часі постійний процес перетворень системи, її елементів, зв'язків і відносин між ними. Трансформаційний стан, в якому зараз перебуває економіка України привів до появи нових типів перехідних процесів, які обумовлені станом світової економіки. Крім трансформаційних процесів, пов'язаних з трансформацією світової економічної системи, в Україні наявні трансформаційні процеси, що характеризують перехід української економіки від адміністративного до певної моделі економіки ринкового типу

Аналіз сучасного стану трансформаційної економіки України та спроба, вдосконалення управлінських процесів, що базується на спільному використанні перспективних ідей, пропонуються у даній статті.

Мета статті. Метою статті є пропозиція підходів для подолання суттєвих складнощів в управлінні, обумовлених складними процесами розвитку світової економіки, специфікою економічних процесів, що мають місце в Україні, високою динамічністю змін, що відбуваються.

Постановка завдання Світова економіка перебуває в трансформаційному стані, головною характеристикою якого є глобалізація, як якісно нового етапу розвитку інтернаціоналізації господарського життя. Економіка України, як частина світової економіки, теж бере участь у зазначеному процесі. Одночасно в Україні відбувається перехід підсистеми, сформованої для обслуговування єдиного народногосподарського комплексу колишнього СРСР, який функціонував на директивно-планових засадах, до цілісної економічної системи, що функціонує на ринкових принципах. Саме тому трансформаційний стан, в якому зараз перебуває економіка України привів до появи нових типів перехідних процесів, які обумовлені

станом світової економіки і непритаманні соціалістичній економіці,.

З цієї причини виникає необхідність аналізу трансформаційного стану України та формування ідей щодо подолання сучасних труднощів в управлінні економічними об'єктами в країні.

Виклад основного матеріалу. Трансформаційна економіка (транзитологія) – розділ економічної теорії, що вивчає взаємодію процесів соціально-економічних перетворень та їх загальний вплив на результати економічного розвитку, досліджує процеси переходу економічної системи від одного рівноважного стану до іншого, можливості постіндустріальної трансформації у постсоціалістичному світі. Водночас це тимчасовий стан національної економіки, за якого вона переходить від однієї до іншої економічної системи у процесі здійснення реформ.

Економічна трансформація - це безперервний процес видозмін, серед яких розрізняють разові, дискретні та систематичні. Трансформація у вузькому сенсі (разові та дискретні зміни) –це обмежений в часі процес, який визначається поворотними подіями в суспільстві, полягає в переході від одного рівноважного стану до іншого. Тоді як трансформація в широкому сенсі (систематичні зміни) - це не обмежений в часі постійний процес перетворень системи, її елементів, зв'язків і відносин між ними[5].

Традиційно в економічній кібернетиці під перехідним процесом розуміють процес зміни в часі динамічної системи, яка виникає при переході з одного режиму роботи, який установився, до іншого [1]. Це визначення перейшло з теорії автоматичного регулювання і неповно відбиває специфіку економічних систем, яка полягає в їх складності та багатовимірності.

Економічна трансформація - це безперервний процес видозмін. Трансформація в широкому сенсі (систематичні зміни) - це не обмежений в часі постійний процес перетворень системи, її елементів, зв'язків і відносин між ними.

У 90-і роки ХХ ст. значна кількість колишніх соціалістичних країн, включаючи Україну, відмовилися від системи централізованого планування і здійснили суттєві інституційні перетворення для побудови ринкової економіки. При цьому вони, потрапили в ситуацію не лише переходу до ринкової системи і демократичних політичних інститутів, а також інтеграції в глобальний ринок. Сутність перехідного процесу в Україні полягає в переході від підсистеми, сформованої для обслуговування єдиного народногосподарського комплексу колишнього СРСР, який функціонував на директивно-планових засадах, до цілісної економічної системи, що функціонує на ринкових принципах.

Трансформаційний стан, в якому зараз перебуває економіка України привів до появи нових типів перехідних процесів, непритаманних соціалістичній економіці, які обумовлені станом світової економіки.

Світова економіка перебуває в трансформаційному стані, головною характеристикою якого є глобалізація, як якісно нового етапу розвитку інтернаціоналізації господарського життя. Економіка України, як частина світової економіки, теж бере участь у зазначеному процесі. У науковій літературі виділяють такі основні напрями процесу глобалізації: інтернаціоналізація виробництва; інтернаціоналізація капіталу; глобалізація виробничих сил; формування глобальної інфраструктури; посилення інтернаціоналізації обміну; зростання масштабів міжнародної міграції робочої сили; зростання

інтернаціоналізації впливу виробництва на споживання та навколишнє середовище [4].

Крім зазначених трансформаційних процесів, пов'язаних з трансформацією світової економічної системи, в Україні наявні трансформаційні процеси, що характеризують перехід української економіки від адміністративного до певної моделі економіки ринкового типу (5).

Визначальним аспектом при характеристиці типу економічної системи є власність на засоби виробництва. Для ринкової економіки та ринкової економічної системи основним, домінуючим типом власності є приватна. Отже, проведення приватизації в Україні - не мета, а засіб підвищення продуктивності праці й ефективності виробництва [6]. Головною ж метою ринкової трансформації економіки України є:

Створення надійного фундаменту зростання добробуту населення;

Стимулювання швидкого економічного зростання;

Підвищення продуктивності праці;

Досягнення світового рівня ефективності використання матеріальних ресурсів через запровадження новітніх технологій;

Вироблення достатніх обсягів продукції, яка користується попитом;

Забезпечення високої якості товарів та послуг;

Створення умов для зростання реальних доходів населення.

Державна економічна політика в Україні впродовж останніх років сприяла структурним деформаціям шляхом фактичного перерозподілу інвестиційних ресурсів на користь так званих базових галузей (через механізм зниження ставок податку на

прибутком та введенням додаткових пілг, скажімо, в чорній металургії). В результаті впродовж останнього десятиріччя несприятливий потенціал розвитку формувався в галузях, які забезпечують виробництво кінцевої продукції, передбаченої для виробничого та споживчого попиту (машинобудування, легка, харчова промисловість тощо), і сприятливий в чорній металургії, паливній, хімічній та нафтохімічній галузях.

Практика трансформаційних перетворень свідчить про те, що в Україні відбувається впровадження в економіку методів та структур, скопійованих у розвинутих ринкових систем. Ігнорування особливостей дії ринкових закономірностей у період трансформації економічної системи спричинює багато негативних соціально-економічних явищ. Так, у рамках запозиченої моделі, зміна форми власності, яка розпочалася в Україні широкомасштабною приватизацією державних підприємств без серйозного економічного, соціального, технологічного, екологічного обґрунтування, без урахування регіональної специфіки, створилося становище, коли органи регіонального управління, по суті, не впливали на ефективність приватизації, а лише виконували плани, розроблені централізовано Фондом державного майна України. Внаслідок цього процес приватизації зводився до процедури юридичного переоформлення права власності на активи підприємств і ніяк не пов'язувався із залученням додаткових інвестиційних ресурсів, з ефективним функціонуванням підприємств у постприватизаційний період. Відсутність будь-якого зв'язку приватизації підприємств з розвитком територій, на яких вони розташовані, у свою чергу, призвела до масового безробіття.

Характерна риса трансформаційного періоду полягає в тому, що неефективні виробництва, нежиттєздатні види економічної діяльності, які ґрунтувалися на державному замовленні, державному постачанні та державному фінансуванні, потрапляють у безвихідь і банкрутують. Проте якщо у розвинутому ринковому середовищі дія закону про банкрутство позитивно впливає на економічне зростання підприємств, то в нерозвинутому ринковому середовищі наслідком дії такого закону часто є руйнація господарства за допомогою механізму цілеспрямованого доведення підприємств до банкрутства з метою їх продажу за безцінь у тіньовий сектор економіки. Таким чином, дія закону про банкрутство не тільки не сприяє оздоровленню економіки, а навпаки, гальмує позитивні структурні зрушення та перехід від економічного спаду до економічного зростання. (4,5)

За час існування України як незалежної держави відбулося поглиблення структурної кризи в економіці. Глибина кризових потрясінь економіки України зумовлена не тільки деформаціями командно-адміністративної системи, але й необхідністю докорінного технологічного переозброєння виробництва, викликаного новим етапом науково-технічної революції.

Ключовою проблемою трансформаційного періоду в Україні є проблема налагодження продуктивних виробничих відносин між окремими економічними об'єктами. Економічний об'єкт – це будь-який об'єкт, що може отримати завдання на виробництво чи розподіл продукції або виступити споживачем таких продуктів. При цьому під продуктами розуміють не лише кінцеві товари, але й комплектуючі, сировину, проекти, різноманітні види послуг, тощо. Існує природня ієрархія економічних

об'єктів. Так світова економічна система розподіляється на ряд елементів, що мають ієрархічне підпорядкування, зокрема: світове господарство, господарство окремої країни, окремі галузі господарства, підприємства, об'єднання, цехи, робочі місця, тощо. Механізм взаємодії між економічними об'єктами суттєво залежить від значної сукупності параметрів та обмежень.(2)

Управління виробництвом на будь-якому сучасному економічному об'єкті засновано на об'єднанні всіх функцій обробки інформації в єдиній системі. Така система повинна охоплювати всі етапи управління від прогнозування і формування перспективних планів до формування завдань на конкретні робочі місця і управління конкретними виробничими процесами. Сутність оптимізації в системах управління сучасним економічним об'єктом полягає у координації виробничих процесів із врахуванням обмежень щодо певних видів ресурсів: матеріальних, енергетичних, трудових. До того ж в якості критерію оптимізації використовується значна сукупність техніко-економічних показників.

Це обумовлює суттєві труднощі, що пов'язані із необхідністю подолання протиріч між бажаною простотою опису об'єкта управління і потребами обліку широкого спектру виробничих характеристик об'єкта, а також між оперативністю розробки рішення та глибиною його розробки та деталізації. Основний спосіб подолання вказаних протиріч полягає у представленні об'єкта управління і процесу формування рішень як певних ієрархічних структур. Саме тому система управління сучасним економічним об'єктом має бути багаторівневою ієрархічною структурою, що включає декілька аспектів виділення рівнів ієрархії.(2)

Основним апаратом формування управлінських рішень для економічних об'єктів в ієрархічних системах менеджменту та маркетингу є моделювання.

Модель – це відображення об'єкта чи процесу для дослідження та вивчення. Це штучний об'єкт, речовий агрегат або знакова система (наприклад, математичні формули), яка має об'єктивні відносини з досліджуваним об'єктом і може замінити об'єкт на певному етапі пізнання. Модель надає певну інформацію, яку можна перевірити дослідним шляхом за встановленими правилами. Моделювання – це побудова або вибір і вивчення об'єкта, котрий може заміщувати досліджуваний об'єкт і надавати про нього нову інформацію. Моделювання називається економіко-математичним, якщо моделюється економічний об'єкт з використанням математичних моделей (3).

Як довела світова практика щодо будь-якої економічної системи центральною ланкою управління будь-яким економічним об'єктом є покрокове планування та моніторинг його діяльності (2)

Сучасне виробниче підприємство – це динамічна система з насиченою структурою зовнішніх та внутрішніх зв'язків. Формалізація, визначення переліку та термінів виконання деяких виробничих процесів досить складні.

Головні види планування включають: стратегічне планування – орієнтоване на перспективу, на глобальні цілі розвитку системи; тактичне планування – координацію діяльності підрозділів і ресурсів підприємства; оперативне планування – диспетчеризацію і ситуаційне управління. Таким чином на верхньому рівні формується стратегічний план об'єкта, а на наступних нижчих рівнях – тактичний та оперативний плани роботи підрозділів.

Планові завдання впливають на всі аспекти виробничо-господарської діяльності підприємства. Вони є базою для розрахунку чисельності робітників, фондів заробітної плати, планів матеріально-технічного постачання, оцінки витрат на виробництво, аналізу об'ємів реалізації продукції, оцінки прибутку і рентабельності виробництва. План виробництва на кожному рівні ієрархії – це своєрідний прогноз ходу виробничого процесу, тому він може розглядатися як деякий перший крок ітераційного процесу координації між рівнями.

Отже, формування планових завдань та їх коригування в ієрархічних системах управління економічними об'єктами виконує подвійні функції. З одного боку воно являє собою розв'язання центральної функціональної задачі будь-якого рівня ієрархії. З іншого боку, воно є елементом реалізації механізму міжрівневої координації в ієрархічних системах управління економічними об'єктами.

Задача формування планових завдань є центральною на всіх рівнях ієрархії, але має суттєві модифікації залежно від рівня управління. Основні моделі формування планового завдання в залежності від рівня ієрархії використовують різний математичний апарат. Найчастіше формування планового завдання являє собою комбінаторну оптимізаційну задачу, у якій існують дві групи обмежень: щодо ресурсів та щодо технологій. Якщо одна з груп обмежень відсутня, то задача суттєво спрощується.

Управлінські рішення щодо формування планових завдань реалізуються переважно шляхом покрокової деталізації вимог. Створюється ієрархія планів. Результати кожного кроку деталізації виступають в якості обмежень для наступного кроку. При цьому суттєво враховуються

наступні фактори планування: горизонт планування, організаційна ієрархічність, підпорядкованість. Чим коротший горизонт планування, тим вище ступінь деталізації планового завдання.

Зазначимо, що результати дослідження задач з класу формування планових завдань, довели що абсолютна більшість задач цього класу являє собою задачі надзвичайної складності Це - так звані NP-повні задачі. Точні методи знаходження оптимального розв'язку запропоновано лише для декількох найпростіших класів таких задач. Зокрема, кількість обслуговуючих приладів-ресурсів (у випадку складання плану виробничого підрозділу це кількість використовуваних одиниць обладнання) мусить не перевищувати трьох. В якості критерію оптимізації при двох чи трьох обслуговуючих ресурсах розглядається мінімізація моменту завершення усіх робіт. Приймається до уваги надзвичайно вузький клас обмежень, що накладаються на можливості виконання робіт. Тому єдино перспективним при побудові алгоритмів формування планових завдань є використання наближених методів.

Формування планового завдання вимагає використання моделей орієнтованих на використання інтерактивних режимів побудови управлінських рішень. Слід зауважити, що на високих рівнях ієрархії слід враховувати ширший спектр неформалізованих та слабо формалізованих обмежень. На нижніх рівнях – вищі вимоги щодо надійності та точності інформації, суттєвіша залежність від рівня автоматизації та від числа факторів, що слід враховувати.

Зміни, які відбуваються у сучасній економіці України, неминуче приводять до принципової трансформації структури, природи і форм економічної взаємодії і до того

ж така трансформація виявляється як на зовнішньому рівні взаємодії між економічними об'єктами, так і усередині кожного з них.

Глобальні телекомунікаційні мережі, інформаційні і цифрові технології привели до корінного перетворення процесів бізнесу, що торкнулося всього ходу створіння реалізації товарів і послуг, структури і цілей підприємства, характеру конкуренції, а також самої природи підприємства. Причому завдання трансформації підприємств сьогодні значно загострилося, оскільки популярні в останні десятиліття процеси поліпшень у вигляді зниження собівартості і реорганізації процесів бізнесу перестали забезпечувати зростання і прибутковість компаній в умовах ринкового достатку і переходу до виробництва, що індивідуалізувалося, і націлене на клієнта. Так, зокрема, скорочення витрат в гонитві за зниженням собівартості сьогодні часто відводить компанії убік від інновацій, веде до зменшення їх частки на ринку, падінню обсягів реалізації та прибутку, а також до погіршення довгострокової конкурентоспроможності і живучості.

Підприємство сьогодні - це не просто сукупність процесів бізнесу із жорсткою структурою, коефіцієнт корисної дії яких необхідно підвищувати. У сьогоднішніх умовах основні пріоритети в діяльності підприємства зосереджуються на роботі у області корпоративних знань, гнучкій зміні організаційної структури, посадах нового типу, внутрішньо корпоративній і зовнішній взаємодії, впровадженні інновацій, націленості на клієнта тощо.

Основне завдання підприємства в нових економічних умовах -націленість на прибутковість і контроль за станом потоків ресурсів і процесів (товарів, фінансів, готівки, зобов'язань тощо). Дана обставина, а також сьогоднішній

достаток на товарних ринках ставлять процвітання підприємств в залежність вже не стільки від матеріальних ресурсів, скільки від ефективності організаційної структури і процедур управління. Це повністю відповідає і новій парадигмі виробництва – фокусуванню не на виробі, а на процесах, що висунуло на перший план проблем структуру виробничих відносин і процедури її зміни.

Сучасне інформаційне суспільство – це постіндустріальне суспільство, що характеризується розвитком ринку інформації, який є основним двигуном економічного розвитку. Якщо для індустріального суспільства були головними товарами матеріальні предмети, то для постіндустріального суспільства головним товаром є інформація, ідеї, права, різні нематеріальні сутності.

Розвиток глобальної інформаційної інфраструктури і зростання можливостей мережевого бізнесу створюють принципово нову ситуацію в економіці. Загальна тенденція використання можливостей комп'ютерних мереж для бізнесу впливає на десятки секторів світової економіки.

Нині світ бурхливо переживає бум зміщення акцентів з комунікаційної та інформаційно-пошукової функцій Internet на реалізацію з її допомогою сучасного бізнесу. Це відбувається завдяки здатності мережевих технологій докорінно змінювати спосіб взаємодії між людьми і компаніями, методи дослідницької діяльності, купівлі-продажу тощо. Internet не тільки забезпечує швидке «розкручування» нового, мережевого, бізнесу, а й змінює та підсилює конкуренцію в більшості традиційних галузей економіки, таких як роздрібна торгівля, інформатизація, фінансові послуги, транспортування, освіта тощо.

Насамперед Internet охоплює найдешевші та найкращі на сьогодні технічні комунікації, що відкриває бізнесменам і споживачам можливості встановлювати і підтримувати в режимі реального часу постійний зв'язок з будь-яким респондентом у світі. Так, електронна пошта, чати та інші засоби для спілкування у мережі забезпечують обмін між діловими партнерами пересічною, навіть стратегічною комерційною інформацією у лічені хвилини. Засоби захисту передавання електронних повідомлень роблять такий зв'язок надійним і ефективним. Завдяки цьому долаються географічні та національні кордони географічного простору. Весь світ об'єднується щодо визначення стратегій менеджменту та маркетингу, оскільки ареною боротьби за споживачів, а відповідно і конкуренції, стає весь світовий економічний простір. Це до небачених меж розширює можливості, хоч і підвищує певні ризики. Широкі можливості доступу до інформації створюють умови для досконалої конкуренції.

Глобальна мережа стала також неперевершеним засобом для підвищення рівня обслуговування клієнтів, найпотужнішим інструментом управління фірмою і джерелом інформації для наукових і практичних розробок.

Дистанційна форма роботи, електронна комерція, створення віртуальних підприємств, дистанційна освіта, призводять до появи нових форм економічної діяльності і соціальних відносин, що створює передумови для побудови сітьової економіки, переходу до постіндустріального інформаційного суспільства.

Комунікаційні технології змінюють сутність бізнес-моделей — базових процесів створення продуктів і послуг виробниками та надання їх кінцевим споживачам. Нефіксовані структури, об'єднання стають основою

сучасної економіки. З'явилися нові поняття: електронний бізнес, віртуальний продукт, електронна комерція, віртуальне підприємство та дистанційне навчання. Internet породжує нові форми соціальної та економічної діяльності людей, найпоширеніші серед яких:

- телеробота — робота на відстані від офісу компанії;
- віртуальні підприємства — організаційна сукупність взаємодіючих господарюючих агентів, які працюють на відстані над спільним проектом, використовуючи мережеві технології;
- дистанційне навчання — надання освітніх послуг віддаленим слухачам через Internet тощо.

Значна увага у трансформаційній економіці України приділяється саме розширенню кола віртуальних підприємств, тобто підприємств, що забезпечують швидкість виготовлення і повноту виконання замовлень завдяки інтеграції діяльності сукупності територіально розкиданих підприємств. Характерними особливостями віртуальних підприємств є застосування концепції виробництва, повністю орієнтованої на замовника на основі інтеграції діяльності підприємства за допомогою нових інформаційних технологій та використання сітьової, комп'ютерно-опосередкованої організаційної структури, що складається із неоднорідних взаємодіючих агентів, розміщених в різних місцях.

В сучасних умовах підприємства починають втрачати свою територіальну і просторову відокремленість. Якщо раніше підприємство мало стабільний ринок, певних постачальників, обмежені визначені вимоги щодо якості і надійності, продукція повільно зношувалася (майже не було поняття моральний знос, а фізичний знос міг тривати роками), то зараз з'явилися принципово нові економічні

умови. Зросла матеріальна насиченість ринку, завдяки комп'ютеризації з'явилася можливість обміну інформацією про будь-які товари, зросла взаємна залежність працівників. Все це приводить до того, що економіка масових послуг і виробництва модифікується до економіки індивідуальних послуг. У наш час фірма-виробник підлаштовується під клієнта, а не навпаки, зростає динамічність ринку, пропозиція передує та формує попит. Підприємство перестає бути стабільною організацією із жорсткою системою управління, підвищуються ризики, пов'язані з управлінням.

Нова архітектура інформаційних технологій для виробничих підприємств нині ґрунтується вже на принципах, які орієнтовані на вимоги бізнесу, а не технологічних процесів. Враховуючи необхідність частих змін моделі ведення бізнесу до динамічно змінних економічних умов, корпоративна інформаційна структура (інфоструктура) сьогодні - це вісь, довкола якої обертаються всі технологічні і бізнесові процеси на підприємстві. Інфоструктура перетворює підприємство на єдиний організм, в якому забезпечений доступ до всієї інформації, необхідної для ухвалення рішень. Нова інформаційна архітектура підприємства виступає як зручна платформа для інновацій, дозволяючи, зокрема, використовувати організаційно-матричний стиль управління і при цьому зберігати всі колишні можливості підприємства як такого (тобто незалежного економічного суб'єкта). У цьому ключі підрозділи підприємства можна розглядати як пов'язані в мережу робочі групи, що працюють в модульній, гнучкій організаційній структурі. Причому така структура принципово відрізняється від пірамід старої ієрархії, оскільки дозволяє створювати безліч віртуальних послуг нового типу, а також ефективно

оперувати масою всіляких нематеріальних активів, що зростає. Важливим принциповим моментом є те, що функціонування нових підприємств - високопродуктивних, гнучких, інтегрованих в мережевій взаємодії, відкритих для інновацій, орієнтованих на клієнта і сервіси - можна забезпечити лише на основі використання нових інформаційних технологій і глобальних телекомунікаційних мереж.

Нові, засновані на мережах, підприємства і організаційні структури, володіючи перевагами горизонтальних структур і "матричним" стилем взаємодії, дозволяють економити гроші, скорочувати час реакції на нові запити і забезпечувати зв'язки, що постійно оновлюються, із зовнішніми діловими партнерами. При цьому розширення контрактних відносин із сторонніми організаціями на виконання більшої частки робіт (аутсорсинг) і простота підключення нових партнерів до ділових і виробничих ланцюжків є принциповими відзнаками нової економіки. Слід особливо підкреслити, що об'єднані зусилля, що реалізуються в сучасних мережених структурах, дають значно більше, ніж просто сума їх складових.

Висновки. Отже, побудувавши планово-ринкову економічну систему, тобто регульовану соціальну ринкову систему, що суттєво базується на реалізації ідей ієрархічності, економіко-математичного моделювання та використанні сучасних інформаційних технологій, Україна зможе рівноправно увійти у світове господарство. Характерною особливістю сучасного економічного розвитку України є діалектичне поєднання планування і ринку, що підтверджується досвідом країн Західної Європи.

Список використаних джерел:

1. Бочан І.О., Системна трансформація економіки України та шляхи подолання кризових явищ: інституціональний підхід.-Вісник економіки транспорту і промисловості № 29, 2010
2. Веренич О.В.,Подчасова Т.П. Ієрархічні системи управління економічними об'єктами Навчальний посібник, Київський національний торговельно-економічний університет, 2012 р - 190с
3. Клебанова Т.С. и др. Математические модели трансформационной экономики. – Х: «ИНЖЕК», 2008. – 320с.
4. Світ. Європа. Україна. Трансформація економіки та інтеграція/Ю.В. Гончаров, Ю.О. Петін, О.М. Сальник. – К.: Знання України, 2007
5. Сотула О.В., Перехідні і трансформаційні процеси в економіці України.- Збірник науково-технічних праць
6. Чечетов М., Жадан І. Соціально-економічні аспекти трансформації відносин власності в Україні // Економіка України. – 2004. - № 10. – С. 4-16

УДК 656.13.022

В.Г. Галушко

Вероятностные модели определения положительной разности случайных объемов наличия и отправки грузов из терминала

Запропоновані моделі визначення ймовірнісних розподілів додатної різниці із двох незалежних випадкових обсягів вантажів, розподілених по різним законам.